

ning af på den ene side hensynet til forebyggelse og opklaring af forbrydelser over for på den anden side hensynet til, at tv-overvågning kan ses som en indskrænkning i privatlivets fred.

Om denne afvejning har udvalget anført, at det i sidste instans må bero på en retspolitisk og holdningsmæssig vurdering, hvorledes den falder ud, men det er udvalgets principielle opfattelse, at tv-overvågning af frit tilgængelige steder kun bør være tilladt i det omfang, der kan være nogle fordele ved overvågningen, som anses for at overstige ulemperne, og der bør derfor fortsat ikke være en ubegrænset adgang for private til at foretage tv-overvågning af frit tilgængelige steder.

Udvalget anfører bl.a., at den beskyttelsesinteresse, der taler for, at der kun i begrænset omfang gives mulighed for at foretage tv-overvågning af arealer, som benyttes til almindelig færdsel, dvs. hensynet til privatlivets fred, uvilje mod overvågning og frygt for misbrug, kan forekomme noget abstrakt, mens der kan peges på mere konkrete hensyn, som taler for i større omfang at tillade tv-overvågning.

I det omfang en tv-overvågning er effektiv, kan den således i større eller mindre omfang bidrage til at forebygge og opklare kriminalitet, herunder også grove forbrydelser som f.eks. røverier.

Udvalget fremhæver i den forbindelse, at tv-overvågning ikke alene har til formål at beskytte økonomiske værdier for de virksomheder mv., som etablerer overvågningen, men også tilsigter at beskytte bl.a. ansatte og kunder mod fysiske overgreb i form af f.eks. røveri eller anden grov kriminalitet. Overvågningen har ligeledes til formål at beskytte de personer, som tilfældigt overværer kriminalitet. Det anføres, at det kan have store menneskelige konsekvenser for personer, som udsættes for kriminalitet, og at dette gælder, selv om de pågældende personer ikke direkte lider fysisk overlast ved gerningen. Således er forholdet f.eks. det, at mange personer, som udsættes for røveri, invalideres arbejdsmæssigt, socialt og psykisk af hændelsen uanset selv langvarige behandlingsforløb.

På den baggrund finder udvalget efter en samlet afvejning, at der bør ske enkelte lempelser i adgangen til at foretage tv-overvågning, således at tv-overvågning i kriminalitetsbekæmpende øjemed kan finde sted i et vist øget omfang. Udvalget understreger samtidig, at dette skal ses i sammenhæng med udvalgets forslag til ændringer af persondataloven, der har til formål at sikre, at personoplysninger, der tilvejebringes gennem

tv-overvågning, i videst muligt omfang behandles på en måde, der sikrer imod, at der sker misbrug.

Der henvises om udvalgets generelle overvejelser til betænkningens kapitel 5, side 113-137, mens der om udvalgets konkrete forslag til lovændringer henvises til pkt. 6 og 7 nedenfor.

Udvalget anfører, at bl.a. retsinformatiske hensyn kan tale for, at reguleringen af området sker ved at indføje tv-overvågningslovens bestemmelser i persondataloven i et særskilt (nyt) kapitel. Udvalget har udarbejdet et forslag til, hvordan en sådan løsning lovteknisk vil kunne udformes, men har også udarbejdet et lovudkast baseret på den eksisterende lovstruktur.

Der henvises herom til betænkningens side 147 og 181-182.

5.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets overordnede synspunkt om, at der bør ske en vis udvidelse af adgangen til at foretage tv-overvågning med henblik på bekæmpelse af kriminalitet.

Justitsministeriet lægger vægt på, at den foreslåede udvidelse af adgangen til at foretage tv-overvågning i givet fald gennemføres i sammenhæng med nye regler, der tager sigte på at modvirke, at der sker misbrug af de personoplysninger, der tilvejebringes gennem tv-overvågning.

Spørgsmålet om en vis udvidelse af adgangen til at foretage tv-overvågning er nærmere omtalt nedenfor i pkt. 6, mens spørgsmålet om styrkelse af beskyttelsen mod misbrug af tilvejebragte personoplysninger er nærmere omtalt i pkt. 7.

For så vidt angår spørgsmålet om valg af lovgivningsmodel finder Justitsministeriet det mest hensigtsmæssigt, at det som hidtil i en særskilt lov om tv-overvågning reguleres, i hvilke tilfælde og på hvilken måde tv-overvågning kan foretages, mens den behandling af personoplysninger, som en tv-overvågning indebærer, ligesom anden behandling af personoplysninger reguleres i persondataloven. En indsættelse af tv-overvågningslovens regler i persondataloven ville i øvrigt ikke udgøre en udtømmende regulering af spørgsmålet om adgangen til at foretage tv-overvågning, idet en række andre regelsæt efter omstændighederne også skal iagttages, herunder f.eks. straffeloven, forvaltningsloven og almindelige forvaltningsretlige principper samt forskellige arbejdsretlige regler og principper, jf. ovenfor pkt. 3 om gældende ret.